

Samostatnost v učení

Mnoho rodičů by si jistě přálo, aby byly jejich děti samostatné v učení. Jedná se o dovednost, kterou musíme natrénovat stejně jako jiné dovednosti, např. čištění zubů, a má tedy svou posloupnost. To, jak budete vy a vaše dítě úspěšní, závisí na vaší důslednosti, ale také na povaze dítěte, jeho věku a přístupu k učení. Samozřejmě se tato dovednost lépe nacvičuje u dětí, které mají kladný vztah k učení, k přípravě, je tedy vhodné začít co nejdříve.

Neexistuje žádná hranice, odkdy by mělo psát dítě úkoly samo. Ale předpokládá se, že dítě si tuto dovednost osvojí během prvního stupně základní školy. Rodiče by určitě neměli dělat úkol za dítě nebo úkol opravovat, měli by pouze dohlédnout, že si dítě úkol napsalo.

A jak tedy osamostatňování v učení probíhá?

Průběh osamostatňování (zde si můžete představit jakoukoliv dovednost):

- Rodič dělá, dítě se dívá.
- Rodič dělá, dítě napodobuje, pomáhá.
- Dítě dělá, rodič pomáhá.
- Dítě dělá, rodič u něj stojí, je mu k dispozici.
- Dítě dělá, rodič se vzdaluje, průběžně kontroluje činnost dítěte.
- Dítě reaguje na naši pobídku ohledně učení („Je čas se jít učit“), rodič na konci pouze kontroluje vypracování úkolů.
- Dítě dle režimu dne, domluvy, vypracuje úkoly, na konci je dá ke kontrole.
- Dítě samostatně vypracuje úkol.

Zkuste si uvědomit, kde se nachází vaše dítě a co je potřeba k přechodu na další stupeň.

Samostatnost vždy trénujte nejprve u předmětů, které dítěti jdou, v kterých je úspěšné. Důvodem je posílení sebedůvěry dítěte a pozitivního přístupu k učení. Následně přecházejte k tréninku samostatnosti u předmětů, v kterých dítě chybí, které ho nebaví. Zde musíte dítě více motivovat, zapojit více různých činností viz. „Jak se s dětmi učit“. Pokud se u dítěte objeví během nějakého úkolu vztek, pláč, smutek, dejte si přestávku a začněte jiným předmětem. Přesuňte náročný úkol na jiný den, na odpoledne. Nemá cenu tlačit na pilu, nad úkolem pak strávíte mnohem více času a odpor k němu získáte vy i vaše dítě.

V případě, že si dítě neví s úkolem rady, řekněte mu, aby se nebálo kontaktovat svého učitele. Stejně tak i pozitivní zpětná vazba pro učitele bude přínosná, pokud dítě sdělí, jaké úkoly ho baví, v čem je úspěšné. Podpořte komunikaci dítěte s učitelem.

Školní práci si také můžete rozdělit tak, že dopoledne se děti učí samostatně a odpoledne s vámi. Vždy záleží na schopnostech a věku dítěte.

Mnoho trpělivosti!